

samo, če dobi za to potrebno večino, in v tem oziru je upati, da se bo vendar parlament osokolil in pognal vlado, kakor bi zaslužila, če bo res odnehala.

Samo nekaj zamore po naši sodbi še rešiti Körberjevo vlado: zunanje politične dogodbe. Ni namreč še gotovo, če bo Turčija dovolila, da se čez njej lastni novopazarski sandžak zida ta proga, in če se tudi doseže to, ni še gotovo, če se ne oglasi slovanska Rusija in ne poreče, da te zgradbe ne dovoli. Rusko časopisje kar divja proti načrtom grofa Goluchowskega, ker vidi v njih provokacijo in drzno teptanje berolinske pogodbe, a če se oglasi Rusija, ali bosta Srbija in Črna gora molčali?

Položaj je torej tudi glede zunanjepolitične strani bosanskih železnic prav kritičen. Prav te zunanjepolitične strani rešijo Körberja prej, kakor ves odpor Cislitvanske. In po pravici se sme reči, da bi v interesu Slovanska bilo želeti, da protestirajo Rusija, Srbija in Črna gora zoper zgradbo teh železnic, ker Avstro-Madžarska nima na slovanskem Balkanu ničesar iskati.

Politični pregled.

Notranji položaj. — Povodom otvoritve kongresa avstrijskih industrijalcev minoli torek, je imel ministrski predsednik dr. Körber dolg govor, v katerem je razvil svoj program. Körber bo kmalu leto dni na krmilu a še vedno ljudje ne vedo, kakšen je njegov program. Tudi zdaj ni povedal nič. Ta dr. Körber je pač jedna največjih ničel, kar jih je kdaj vladalo našo državo. Na shodu industrijalcev je naklatil toliko praznih popolnoma brezmiselnih fraz, ki nimajo nikake logične zveze, da se ni načuditi, kako se je sploh našel kak neodvisen list, kateremu se je zdelo vredno, te fraze študirati in komentirati. Veliko večje važnosti, kakor Körberjevo besedičenje, je sklep shoda industrijalcev, da naj se nagodba z Ogrsko rajši popolnoma raztrga, kakor da bi se obnovila pod pogoji, ki stavljajo Madjari.

Volilno gibanje se še vedno ni tako razvilo, kakor se razvije drugod, koder imajo ljudje res kaj zmisla za politične zadeve. Borbe so se seveda vnele še tu in tam, večje in manjše ali vendar se začne pravi boj šele čez nekaj tednov. Največ se občinstvo še vedno zanima za kompromis mej klerikalci in krščanskimi socialisti na Tirolskem. Ta proti Dipauliju naperjeni kompromis se je razbil, ker ga Dipaulijevi ožji pristaši na noben način niso hoteli pripoznati. Dipauli bo torej vendar kandidiral v bolcanski peti kuriji.

Češka obstrukcija. — Bivši finančni minister Kaizl je nekako razglasil, da bo bivši načelnik češkega kluba dr. Engel zopet kandidiral. Ker se je dr. Engel radi češke obstrukcije odpovedal, se iz tega Kaizlovega naznanila sklepa, da Čehi ne bodo obstrukcije nadaljevali.

Italija. — Z ozirom na znano izjavo italijanskih oficijoznih listov, da se Italija več ne pridruži trozvezi, piše ruski list „Rossija“: „Italija si mnogo prizadeva, da bi dosegla ravnotežje na Jadranskem morju in pove odkrito, zakaj to dela. Trgovina ostane trgovina, toda jedro cele zadeve je politika. Italija hoče dokazati, da ji je Avstrija s trozvezo popolnoma zvezala roke, in da jo hoče napraviti za molčečo pričo pri uresničenju avstrijskih agresivnih načrtov na balkanskem polotoku zlasti v Albaniji. S temi načrti se Italija ne strinja in torej ne mara obnoviti trozveze, dokler ne dobi poročstva, ki bo Italiji zagotovilo ravnotežje na Jadranskem morju in opustitev vseh aspiracij Avstrije na Albanijo. S tem

se pa Avstrija ne zadovolji, in to bo bržkone dovedlo Italijo, da nadalje ne bo več hotela uživati dobrot trodržavne zveze“. Tako piše imenovani list in vse kaže, da je pogodil popolno resnico.

— **Švica.** Minolo nedeljo se je potom glasovanja po celi republiki izvojeval mnogoletni boj mej ondotnima stranikama. Najprej je šlo za to, ali se pritrdi inicijativnemu predlogu, da se za volitve v narodni svet (zastopstvo ljudstva, podobno naši poslanski zbornici) uvede proporcionalni sistem, kakršen je zdaj v veljavi v Belgiji. Ta predlog je ljudstvo z 242.000 proti 165.000 glasom odklonilo. Drugi predlog je meril na to, naj se člani zveznega sveta (švicarske vlade) direktno volijo. Tudi ta predlog je padel z veliko večino, namreč z 265.000 proti 141.000 glasom.

Španija. — Vlada je v celi državi oklicala izjemno stanje. To je bilo potrebno, ker so privrženci pretendenta don Karlosa vprizorili pravo revolucijo, ki se z navadnimi sredstvi ni več dala udušiti in je zatorej bilo potrebno izvanrednih pripomočkov.

Angležka. — Ministrski predsednik Salisbury je odložil portfelj zunanjega ministra in radi lepšega prevzel čast varuha državnega pečata. Istotako je prišel portfelj vojnega ministra v druge roke in je dosedanji državni podtajnik Brodrick postal vojni minister. Prememba ima zgolj personalen značaj. Minister zunanjih del in vojni minister sta odstopila, ker se bojita kritike parlamenta.

Vojna v južni Afriki še vedno ni končana. Buri se bore še vedno z vso odločnostjo, če tudi jih je komaj 20.000. Začela se je prava guerila vojna, ki je za Angleže jako nevarna. Buri dosegajo zdaj tod zdaj tam jako znatne uspehe.

Amerika. — Po več mesečni hudi volilni borbi je bil dosedanji predsednik Združenih držav Mac Kinley zopet izvoljen predsednikom.

Obrtnija.

Bosenske železnice.

Kar se tiče železnic, ki se imajo graditi v Bosni, je samo ob sebi umevno, da se naj iste gradijo v interesu Bosne in pa v interesu vsesкупne naše monarhije.

Seveda Madžarji niso tega mnenja. Po njihovih mislih, naj se žrtvujejo interesi Bosne in vseukupne države le — madžarskim interesom, kakor sploh menijo v svojem šovinizmu, da se to vprašanje rešuje le z madžarskega stališča. Na ta način je razumeti interpelaciji, katere sta stavila v ogrski zbornici zastopnika Pichler in Majer.

Te interpelacije se glasijo tako, kakor da je le vprašanje časa, da se Bosna združi z Madžarsko, ter da naj tvori skupno s Hrvatsko in Dalmacijo veliko madžarsko državo, ki bode zmožna v žlici vode popiti Avstrijo.

Kaj namerava odgovoriti vlada na take interpelacije se ne ve, a mnenje merodajnih krogov v naši polovici gre za tem, da se državna uprava pri gradnji bosenskih železnic ne bode ozirala na madžarsko poželjivost, marveč, da se bode izvajal načrt teh železnic tako, kakor ustreza skupnim državnim interesom naše monarhije.